

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

16 sierpnia

№ 70.

Rok 1932.

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz.:	636 —Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 28 maja 1932 r. o wykonaniu ustawy z dnia 7 listopada 1931 r. o zasilaniu funduszków izb rzemieślniczych	1393
	637 —Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 29 lipca 1932 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 czerwca 1932 r. o opłatach od uprawnień górniczych	1394
	638 —Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 30 lipca 1932 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o emisji złotych 7% obligacyj meljoracyjnych Państwowego Banku Rolnego oraz o długoterminowych pożyczkach amortyzacyjnych w tych obligacjach udzielanych	1395
	639 —Sprawiedliwości i Przemysłu i Handlu z dnia 4 lipca 1932 r. w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Rolnictwa i Reform Rolnych o rejestrze zastawowym drzewnym i znakach zastawniczych	1402
	640 —Sprawiedliwości z dnia 5 sierpnia 1932 r. o trybie postępowania w sprawach, wynikłych ze stosowania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o ograniczeniu nadmiernych wynagrodzeń w przedsiębiorstwach	1407
	641 —Poczt i Telegrafów z dnia 6 sierpnia 1932 r. w sprawie uzupełnienia taryfy pocztowej	1407
	642 —Poczt i Telegrafów z dnia 6 sierpnia 1932 r. w sprawie uzupełnienia ordynacji pocztowej	1408
	643 —Spraw Wewnętrznych z dnia 8 sierpnia 1932 r. o poruczeniu funkcji starostów grodzkich w miastach Grudziądzu, Toruniu i Radomiu odnośnym starostom powiatowym	1408

636.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU W POROZUMIENIU Z MINISTRAMI SKARBU I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 28 maja 1932 r.

o wykonaniu ustawy z dnia 7 listopada 1931 r. o zasilaniu funduszków izb rzemieślniczych.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 7 listopada 1931 r. o zasilaniu funduszków izb rzemieślniczych (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 809) zarządza się co następuje:

§ 1. Podstawę rozkładu niedoboru stanowią:

- prorowadzenie zakładu rzemieślniczego w okręgu izby przez samodzielnych rzemieślników;
 - liczba uczniów oraz innych pracowników, zatrudnionych w zakładzie rzemieślniczym;
 - wyżej wymienione zasady, łącznie wzięte.
- Izba uchwali, która z powyższych zasad będzie miała zastosowanie w danym okresie budżetowym.

§ 2. Przy zastosowaniu przepisu § 1 izba może rozłożyć niedobór w okresie budżetowym na samoistnych rzemieślników. Uchwała izby o wysokości pokrycia niedoboru podlega zatwierdzeniu Ministra Przemysłu i Handlu.

Uchwałę tę izba przedkłada Ministrowi Przemysłu i Handlu przy przesyłaniu budżetu, za pośred-

nictwem władzy przemysłowej II instancji, która zapatruje ją swoją opinią.

§ 3. Opłaty na pokrycie niedoboru pobierane są jednorazowo w okresie budżetowym izby w terminie przez nią oznaczonym.

W wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, izba może rozłożyć wyznaczoną opłatę na częściowe spłaty. Termin ostatecznego uiszczenia opłaty nie może przekraczać okresu budżetowego izby.

Izba może z uwagi na ubóstwo rzemieślnika zwolnić go w części lub w całości od opłaty.

§ 4. Sporządzona przez izbę rzemieślniczą na zasadzie zatwierdzonej przez Ministra Przemysłu i Handlu uchwały izby, imienna lista wymiaru opłat, podana do publicznej wiadomości w drodze wywieszenia jej co najmniej na okres 14 dni w urzędach gminnych okręgu izby, powinna zawierać wskazanie: 1) terminu płatności, 2) miejsca płatności, 3) środka prawnego od wymiaru opłaty i 4) zagrożenia przymusowego ściągnięcia opłaty wraz z karami za zwłokę i z kosztami egzekucyjnymi w razie nieuiszczenia jej w terminie.

W ciągu 14 dni od dnia wywieszenia listy wymiarowej każdy, kto uznaje dla siebie wymiar co do wysokości za niesłuszny, ma prawo wnieść odwołanie za pośrednictwem izby rzemieślniczej do władzy przemysłowej II instancji, która decyduje ostatecznie.

Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia wymierzonej opłaty w przepisany terminie.

§ 5. Nieuiszczone w terminie opłaty będą ściągane w drodze przymusowej wraz z karami za zwłokę i kosztami egzekucyjnymi przy zastosowaniu ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721), zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 401).

Zaległe opłaty ściągają skarbowe organa egzekucyjne na podstawie przepisów, obowiązujących przy ściąganiu państwowych podatków bezpośrednich.

Władze skarbowe przekazują ściągnięte opłaty wraz z karami za zwłokę bezpośrednio izbie rzemieślniczej co miesiąc w ciągu 10 pierwszych dni następnego miesiąca.

Koszty i opłaty egzekucyjne z tytułu przymusowo ściągniętych opłat na pokrycie niedoboru pobierają skarbowe organa egzekucyjne na rzecz Skarbu Państwa.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

637.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU W POROZUMIENIU Z MINISTREM SKARBU

z dnia 29 lipca 1932 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 czerwca 1932 r. o opłatach od uprawnień górniczych.

Na podstawie art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 czerwca 1932 r. o opłatach od uprawnień górniczych (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 543) zarządza się co następuje:

I. Opłaty od własności górniczej.

§ 1. Opłaty od własności górniczej wymierzają wyższe urzędy górnicze.

§ 2. (1) Przepisy, dotyczące prowadzenia ksiąg katastralnych, wyda Minister Przemysłu i Handlu.

(2) Do chwili wydania nowych przepisów obowiązują przepisy dotychczasowe.

§ 3. Nakazy płatnicze winny być rozsyłane w ciągu pierwszego miesiąca każdego półrocza kalendarzowego.

§ 4. Nakaz płatniczy uważa się za doręczony wszystkim współwłaścicielom, jeżeli będzie on doręczony jednemu z pośród nich.

§ 5. Jeżeli miejsce zamieszkania osoby, będącej jedynym właścicielem, lub też wszystkich współwłaścicieli jest nieznane, lub znajduje się poza granicami Państwa, wezwanie płatnicze winno być wywieszane w lokalu wyższego urzędu górniczego.

§ 6. W nakazie płatniczym należy wymienić właściwą kasę skarbową, do której należy wносить opłaty, oraz wskazać numer jej konta czekowego w Pocztovej Kasie Oszczędności.

§ 7. Właściwą kasą skarbową jest kasa skarbową w siedzibie wyższego urzędu górniczego, w razie zaś istnienia w tej siedzibie kilku kas — kasa wskazana przez izbę skarbową.

§ 8. Kasa skarbową zarachowuje otrzymane opłaty na budżet dochodów Ministerstwa Przemysłu i Handlu, zawiadamiając o wpłacie właściwy wyższy urząd górniczy.

§ 9. (1) Przy wpłacie winien płatnik wskazać, że wpłata służy na pokrycie opłat od własności górniczej.

(2) Odpis pokwitowania winien płatnik przesłać do wyższego urzędu górniczego, zawiadamiając jednocześnie, za jaką własność górniczą opłatę uiszcza. Zawiadomienie takie wolne jest od opłaty stemplowej.